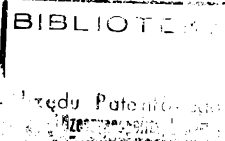

Warszawa, 14 kwietnia 1934 r.

B66d 3/12

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19658.

35c, 3/12
Kl. 35-d, 9/05.

Tomasz Kaczała
(Głazewo, Polska).

Wciągarka.

Zgłoszono 31 sierpnia 1932 r.

Udzielono 24 stycznia 1934 r.

Przy zakładaniu i naprawach izolatorów i innych urządzeń napowietrznych sieci elektrycznych, rozpiętych na słupach, zachodzi potrzeba bądź wspinania się na te słupy, bądź posługiwania się ruchomymi pomostami, względnie rozstawianymi drabinami o mechanicznych urządzeniach różnego rodzaju. Wspinanie odbywa się przy pomocy specjalnych włazów, nakładanych na stopy i zakleszczających się na słupie, po którym wspina się dany pracownik, znajduje się on zatem stale w niewygodnym położeniu odchylonem. Również zasięg jego pola działania jest ograniczony. Pomosty ruchome oddają doskonałe usługi w miastach, szczególnie wyposażonych w sieć szyn tramwajowych, co ułatwia przesuwanie pomostów. Nie mogą one jednak

znaleźć zastosowania w polu lub w lesie. Wszelkiego zaś rodzaju drabinki posiadają ograniczoną wysokość i również nie wszędzie stosowane być mogą. Znane zaś dźwigniki wymagają oddzielnej obsługi zewnętrznej.

Celem wynalazku jest usunięcie tych niedogodności. W pierwszym rzędzie zastąpić on może niewygodne kleszcze włazowe, pozwalając jednocześnie na szerszy zasięg pola działania w dogodnym położeniu pionowym pracownika. Urządzenie takie może znaleźć dalej szerokie zastosowanie przy wyprawianiu i malowaniu budynków, zakładaniu rynien i innych pracach budowlanych, w leśnictwie, sadownictwie, przy zrywaniu owoców, kwiatu lipowego i t. d.

Wynalazek polega na tem, że wciągarka

ka, umocowana na pewnej wysokości słupa sieci elektrycznej, względnie na osobnym maszcie, umieszczonym np. na balkonie, albo wreszcie na pniu drzewa, może podnosić się i opuszczać pionowo, przyczem napęd wciągarki odbywa się pracą rąk lub nóg umieszczonej w niej obsługi. Dotychczas napęd takich wciągarek odbywał się z zewnątrz samej wciągarki. Jednocześnie długość zastrzału i linki, umocowywujących wciągarkę na słupie, reguluje jej oddalenie od słupa lub masztu, a tem samem zasięg pola działania. Sam zastrzał jest obracalny dookoła słupa, do którego jest przytwierdzony, wobec czego wciągarka obsługuje pole koliste, którego osią jest słup lub maszt, podtrzymujący zastrzał.

Na rysunku uwidoczniono przykład wykonania wynalazku; fig. 1 jest widokiem bocznym, fig. 2 — widokiem przodu.

Drewniana rama 1 uzupełniona jest w górnej części żelaznym kabłąkiem 2, wzmocnionym poprzeczną listwą 3, i zawieszona na krążku 4. Krążek 4 podtrzymuje zastrzał 5, wsparty na wsporniku 6, obchwytyjącym otwartymi pierścieniami 7 słup lub maszt 8. Połączenie zastrzału 5 ze wspornikiem 6 w punkcie 9 jest kolankowe; wspornik 6 przesunięty jest luźno w pochwie 10, przymocowanej do słupa zapomocą poziomego krążka 11 i linki 12, co pozwala na obrót dookoła słupa 8 ramy 1 oraz na większe lub mniejsze pochylenie zastrzału 5 względem słupa 8 działaniem zaczepionej o tenże słup linki 13 i krążka 14, umieszczonego w ramie 15. Pracownik staje na pomoście 16, przyczem kabłąk żelazny 17 służy mu za punkt oparcia, względnie podtrzymywania. Działaniem ręcznej dźwigni 18 w połączeniu z kołem zapadkowym 19 następuje nawijanie się linki 20 na wale 21 i tem samem podnoszenie się wciągarki wraz z pracownikiem na dowolną wysokość, zależną jedynie od wysokości zawieszenia zastrzału 5 i długości linki 20. Zahamowanie pomostu następuje zapomocą ręcznie nastawianej zapadki 22, umocowanej kolankowo na kabłąku 23. Z chwilą zazębienia się zapadki z kołem 19 oswobadza się ręka pracownika, obsługująca dźwignię 18, przez co uzyskuje tenże zupełną swobodę ruchów, potrzebną do wykonania pracy.

Ruch wsteczny, t. j. opuszczanie się wciągarki odbywa się pod wpływem własnego ciężaru po podniesieniu zapadki 22. Do zahamowania opuszczania się pomostu służą dwie taśmy hamulcowe 24 na wale 21, połączone sprężynami 25 i drutami 26 z poprzeczką 27, na którą pracownik przy hamowaniu opiera nogę.

Zastrzał 5 może być przedłużany lub skracany, o ile zostaje wykonany z szeregu wsuwanych teleskopowo rur. Rama może być przymocowana do gałęzi drzewa zapomocą niewidocznych na rysunku łańcuszków lub linek.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wciągarka, znamienna tem, że w ramie (1) z pomostem (16) jest umocowany wał (21) z kołem zapadkowym (19), napędzany ręczną dźwignią (18) i działający na linkę (20), zapomocą której rama jest zawieszona na krążku (4), wiszącym w zastrzale (5), opartym np. na maszcie (8) lub pniu drzewa tak, aby podczas wahań dźwigni (18) rama (1) z pomostem (16) była podnoszona, a po zwolnieniu zapadki (22) — opuszczana.

2. Wciągarka, według zastrz. 1, znamienna tem, że do kabłąka (23) ramy jest przymocowana zapadka, zazębająca się z kołem zapadkowym (19).

3. Wciągarka, według zastrz. 1, znamienna tem, że zastrzał (5) jest przegubowo połączony ze wspornikiem (6), opartym na maszcie (8) lub drzewie, a na wolnym końcu — z krążkiem (14), przymocowanym linką (13) do tego masztu.

4. Wciągarka, według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że wspornik (6) obchwyty-

je otwartymi pierścieniami (7) maszt (8) i obejmuje pochwę (10) krążka (11) tak, aby wspornik (6) wraz z zastrzałem (5) mógł wykonywać ruch obrotowy około tego masztu.

5. Wciągarka, według zastrz. 1 — 4, znamienna tem, że zastrzał (5) celem przedłużania lub skracania go wykonany jest z szeregu wysuwanych rur.

6. Wciągarka, według zastrz. 1 — 5, znamienna tem, że do ramy przymocowane są taśmy hamulcowe (24), uruchomiane nogą.

T o m a s z K a c z a ł a.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

